

**INTERPRETAREA OPEREI „ICKABOG” DE JOANNE KATHLEEN ROWLING
INTERPRETATION OF THE FANTASY NOVEL „THE ICKABOG” BY
JOANNE K. ROWLING**

*Liudmila STEPANOV, profesoară
de Limba și lit. română, GD I,
Instituția Publică Liceul Teoretic „Mihai Eminescu”
or. Cimișlia, Republica Moldova
liudmilastepanov@gmail.com*

CZU: 821.111-93:82.09

DOI: 10.46727/c.10-11-11-2023.p105-112

Rezumat: Literatura fantastică este o sursă prețioasă pentru crearea deprinderii permanente de lectură, iar lectura este o modalitate indispensabilă a competenței de a învăța să înveți pe parcursul întregii vieți.

În acest articol mi-am propus să analizez romanul fantastic Ickabog de J. K. Rowling și să ofer acest material ca suport didactic pentru profesorii la disciplină. Sunt de părere că literatura fantastică este o punte către lectura unor opere mai complexe, de asemenea, este tipul de texte artistice care dezvoltă foarte mult imaginația și potențialul creativ al elevilor.

Cuvinte-cheie: analiză literară; rezumat; hartă a personajelor; semnificația numelor de personaje; etimologia, structura și semnificația titlului; abordare interdisciplinară.

Summary: Fantasy literature is a valuable source for creating permanent reading skills, moreover is an indispensable way of competence to learn throughout life.

In this article, I intend to analyze the fantastic novel The Ickabog by J. K. Rowling and offer this information as a teaching support for teachers in the discipline. I think fantasy literature is a bridge to more complex reading works. It also greatly develops the students' imagination and creativity.

Keywords: literary analysis; summary; map of characters; the meaning of character names; etymology, structure and meaning of the title; interdisciplinary approach.

Realizând un exercițiu imaginar, aș plăsmui cartea în forma unui labirint de idei care au abilitatea magică de a se țese în percepția noastră și a ne schimba viziunile, devenind mai buni, or, scriitorul Aurelian Silvestru zice „Părinții ne ajută să devenim oameni, cărțile să rămânem.”

Sunt de părere că *lectura și imaginația* – constituie baza unui proces creator complex, fapt confirmat de mai multe cercetări. Astfel, scriitorul englez Neil Gaiman, argumentează într-o prelegere la Centrul Barbican din Londra, la solicitarea Agenției Lecturii Riding Agency că în anul 2007 a participat la prima întrunire din istoria Chinei, aprobată de partid, despre literatura științifico-fantastică (SF). La un moment dat a întrebat oficialitățile: „- De ce acum?” Literatura SF n-a fost încurajată de mai mult timp în această țară. Răspunsul a fost simplu. Chinezii strălucesc în a executa lucruri după schițe făcute de alții, dar ei nu inovează și nu inventează. Ei nu-și pot imagina. Așa că au trimis o delegație în SUA la Apple, la Microsoft, la Google. Au vorbit cu oamenii de acolo și au descoperit că toți inovatorii în copilărie au citit literatură științifico-fantastică. [4]

Marea mea pasiune sunt lecturile romanelor fantastice, sau științifico-fantastice pentru copii, de aceea, în articolul dat, mi-am propus să direcționez atenția profesorilor spre creația adoratei scriitoare engleze Joanne Kathleen Rowling care a reușit să creeze un univers fantastic ce contribuie la lărgirea orizonturilor de percepție în rândul cititorilor pasionați. Scriitoarea este un model desăvârșit pentru inspirație datorită operelor superbe recunoscute în toată lumea, dar și datorită faptului că a lăsat cunoscute toate dificultățile prin care a trecut în copilărie, adolescență și maturitate, transformând impedimentele într-un succes remarcabil.

Autoarea romanelor de fantezie „*Harry Potter*”, este mai puțin cunoscută ca autoarea a operei „*Ickabog*” care uimește prin împletirea unui fir narativ de basm cu unul de roman politic.

Opera menționată este o creație care ar putea motiva mulți copii să-și dezvolte deprinderea pentru lecturi sistematizate zilnic.

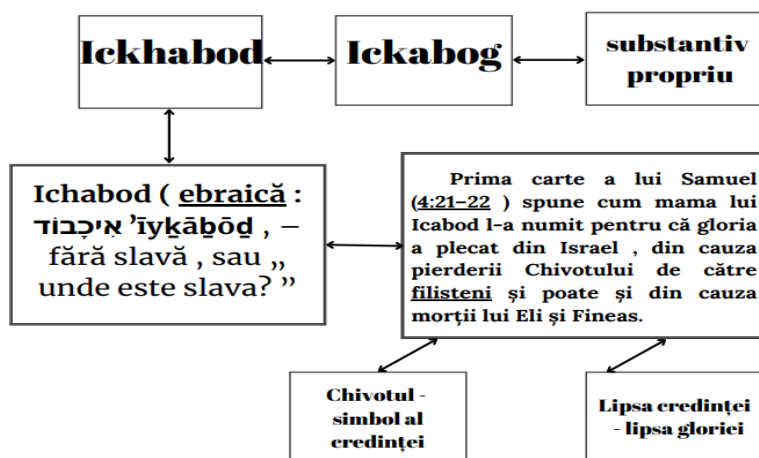
În acest articol, voi interpreta romanul „*Ickabog*”, oferind mai multe detalii referitoare la metodologia de predare-receptare a operelor epice.

Conform Educației literar-artistice, elevul angajat în producerea, redactarea unor texte literare și interpretative, prin cunoașterea apropiată a unor opere și fenomene literare de valoare, se va forma ca cititor cult de literatură, ca personalitate care reușește să delimiteze valorile de nonvalori. „*Scopul educației literar-artistice: (este) formarea cititorului cult de literatură artistică și a premiselor pentru educația artistic-estetică generală.*” [1, p. 6]

Aceste obiective denotă intenția bună a sistemului educațional de a călăuzi elevii spre un nivel avansat în propria dezvoltare, însă aceste scopuri pot deveni realitate în situația în care educabilii sunt motivați să urmeze algoritmul propus. Alegerea unui text-suport care îi va impresiona pe elevi este o soluție în acest context, precum afirmă scriitoarea J. K. Rowling: „*Dacă nu-ți place să citești, înseamnă că nu ți-ai găsit cartea potrivită.*” [5]

Opera „*Ickabog*” este creația care explică concepte mari pentru cei mici și care impresionează cititorii de toate vârstele.

Interesant este titlul operei, semnificația acestuia este explicată de autoarea în prefața pentru cartea dată, scrisă în iulie 2020: „*Cuvântul Ickabog derivă din Ickhabod, care înseamnă „cel lipsit de slavă” sau „s-a dus slava”. Cred că veți înțelege de ce am ales acest nume după ce veți citi povestea...*” [2, p. 7]

Titlul este constituit dintr-un lexem, un substantiv propriu, cu rădăcini etimologice puternic înfipite în contextul religios. Prima atestare a cuvântului originar din ebraică este în *Vechiul Testament*:

איכבוד - 'īyqābōd: [6] în limba ebraică accentul se plasează pe primul sunet al cuvântului – *i*. Cuvântul, împrumutat în limba engleză, suferă modificări: prin derivare este substituită litera *d* – cu litera *g* și se dublează litera *k*, obținând forma *Ickabog* în care se păstrează accentul pe primul sunet al cuvântului, corespunzător accentului britanic „*i*” se citește ca *ie*, îmbinarea de sunete „*ck*” se citește *c*, „*a*” se aude ca *ă* + *bog* care așa și se pronunță, precum se scrie, astfel, obținem pronunția *iecăbog*.

În conformitate cu DOOM₃ care „*recomandă atașarea fără cratimă a articolului sau a desinenței la împrumuturile – chiar neadaptate sub alte aspecte – terminate în litere din alfabetul limbii române pronunțate ca în limba română...*” [3, p. 33] forma lexemului *Ickabog* – articulat hotărât la singular se va scrie: *Ickabogul*, sau art. hot. la plural se va scrie *Ickabogii*.

Epuizând analiza gramaticală, fonetică și ortografică a titlului vreau să mă opresc încă un pic pentru interpretarea stilistică a acestuia, deoarece originea arhaică a cuvântului îi conferă, de asemenea, și o nuanță de mister, aspect important pentru conturarea personalității personajului eponim.

Dar, să includem cititorii în contextul operei printr-o relatare rezumativă a subiectului acesteia:

Un împărat pe nume Fred cel Neînfricat trăia fericit în țara Cornucopia până în momentul în care moare croitoreasa principală, motiv pentru care nu se mai simte adorat de curteni și servitori. Dorind să schimbe situația, hotărăște să preia inițiativa și să facă un gest eroic pentru a redobândi admirația subalternilor. Astfel, aflând despre legenda Ickabogului pleacă cu alai să înfrunte monstrul. Campania militară se încheie tragic cu moartea maiorului Bucur și mușamalizarea omorului de către lorzii Clapon și Stupitu care îl induc pe rege într-o stare anxioasă și preiau controlul asupra țării. Consecințele acestei întâmplări au fost drastice, deoarece Cornucopia, dintr-o țară prosperă se transformă într-un stat condus de tirania lacomă a lorzilor menționați. Oamenii îndură foame, copiii sunt închiși pe la orfeline, numărul deținuților crește. Peste câțiva ani, fiul maiorului Bucur, Bert, devine un tânăr neînfricat care pornește împreună cu prietenii săi în căutarea adevărului despre moartea tatălui său și existența Ickabogului. Voi lăsa necunoscut în acest articol finalul operei pentru a motiva cititorii să lectureze integral cartea.

Anterior am menționat că opera este o simbioză dintre basm și romanul politic și vreau să argumentez acest fapt. În context am atestat următoarele *trăsături de basm*:

1. Spațiul acțiunii - un tărâm îndepărtat, inexistent pe hartă (Țara Cornucopia cu orașele Ecleria, Untișoara, Jambonești, Mocirlova);
2. Timpul acțiunii – un trecut foarte îndepărtat, imprecis (*A fost odată ca niciodată...*);
3. Prezența personajelor specifice basmului: Regele Fred cel Neînfricat, Ickabogul – personaj fantastic;
4. Delimitarea clară a personajelor negative de cele pozitive, fiind caracterizate direct de către autor, chiar de la începutul operei.
5. Utilizarea formulelor specifice basmului (*A fost odată ca niciodată* – formulă inițială/introductivă).
6. Finalul este unul fericit în care binele obține victoria asupra răului.

În pofida faptului că în articolele editate în presa engleză creația este menționată ca nuvelă fantastică, consider că se încadrează în specia epică *roman*, deoarece volumul este de aproximativ 300 de pagini, subiectul divulgă un număr impunător de personaje și acțiunea se desfășoară pe mai multe planuri narative, de exemplu, destinul familiei Huluban, sau destinul familiei Bucur, structura de guvernare a țării Cornucopia.

Naratorul este omniscient, fapt demonstrat de povestirea la persoana a III-a, dar în unele momente ale subiectului acesta se identifică cu persoana I singular, creând impresia că se află lângă cititor și îi relatează fidel toate întâmplările. În acest context sunt relevante următoarele exemple „*Ceilați nu putură răspunde, desigur, dar eu pot. Am să vă spun acum întregul adevăr și sper că n-o să vă supărați că nu am făcut-o mai devreme. Fred chiar îl zărise pe Ickabog prin ceața deasă din mlaștină, în noaptea cea fatală...*” [2, p. 250], „*Se întâmplară mai multe lucruri aproape în același timp, de nici un privitor n-ar fi putut ține pasul cu evenimentele. Dar, din fericire, eu pot să vă spun tot ce s-a petrecut.*” [2, p. 296]

În lumea fantastică creată de autoare, locul și timpul acțiunii sunt inexistente, dar sunt create după prototipul realității de pe planeta noastră, fiind vorba despre organizarea societății într-o țară,

orașe, cu denumiri ce nu pot fi localizate pe hartă, însă care se aseamănă cu trecutul îndepărtat pe care îl cunoaștem din istorie. Prezint mai jos cronotopul operei:

Indicii de timp

„A fost odată ca niciodată...” - un trecut foarte îndepărtat (timp specific basmelor).

Acțiunea se desfășoară pe parcursul a mai mulți ani, aproximativ 3-4 ani, deoarece copiii au devenit adolescenți.

Indicii de spațiu

Cornucopia – țară;

Ecleria – capitala Cornucopiei;

Lăptișoara – oraș amplasat la nord de Ecleria;

Jambonești – oraș amplasat la nord de Ecleria;

Ieroboam – orașul de granit, amplasat la nord de Jambonești și Untișoara;

Mocirlova – un loc necunoscut în capătul cel mai de miazănoapte al regatului;

Pluritania – țara vecină.

Printre indicii de spațiu se regăsește și *Mocirlova*, denumire simbol care provine de la substantivul „mocirlă” + sufixul de origine slavă „-ova”, utilizat frecvent la formarea prin derivare a toponimelor. În conformitate cu DEX al Limbii române, lexemul *mocirlă* are sensul de „Apă stătătoare (de mică întindere) provenită din ploi, revărsări etc. și plină de mâl, de noroi; loc mlaștinos, noroios; noroi, mâl.” [7] Alegerea acestei denumiri nu este întâmplătoare, deoarece în mitologia multor culturi, mlaștina este asociată cu un loc rău, dezastruos, necurat. Din cele mai vechi timpuri, oamenii au fost speriați de luminile care apar noaptea pe mlaștini:

- Germanii spuneau că luminile din mlaștină sunt fantomele celor care au furat pământ de la vecini - drept pedeapsă, sufletele lor rătăcesc prin mlaștini în căutarea pământului solid;
- În Europa de Nord, se credea că luminile de pe mlaștină sunt spiritele vechilor războinici care păzeau comori;
- Englezii considerau că luminile menționate atrag oamenii în mlaștină sau într-un alt loc periculos;
- În mitologia celtică, mlaștinile erau „porțile spiritelor” - în locul în care pământul aparent solid dispare instantaneu de sub picioarele tale, porțile se deschid către lumea spiritelor și zeităților naturii misterioase, de aceea, celții aduceau sacrificii în mlaștini.
- Khanty și Mansi credeau că întreaga lume s-a născut din „pământ lichid”, adică dintr-o mlaștină. [8]
- Slavii estici și occidentali au tratat mlaștinile ca locuri periculoase și „necurate” în care trăiau diavoli / demoni. Originea mlaștinilor din provincia Vitebsk a fost asociată cu pământul, pe care, în timpul creării pământului de către Dumnezeu, diavolul l-a ascuns în gură și apoi l-a scuipat. [9]

În majoritatea mitologiilor exemplificate mai sus *mlaștina*, care mai poate fi numită printr-un sinonim *mocirlă*, este un loc primejdios, mistic, aducător de nefericire. Astfel se întâmplă și în opera analizată, deoarece nenorocirile din Cornucopia au provenit anume din acel loc îndepărtat și enigmatic în apropierea căruia trăiau mocirlovenii.

Așa precum am menționat în rezumat, în *Cornucopia* se povestea o legendă în care era vorba despre un monstru, Ickabogul, de existența căruia toți știau, dar puțini credeau, astfel, personajul

principal al operei este pe parcursul întregului roman învăluit de mister și incertitudine „...*un monstru care locuia în capătul cel mai de miază-noapte al țării, într-o zonă întinsă, acoperită de mlaștină întunecată, adesea învăluită în neguri, prea primejdioasă ca vreo ființă umană să se aventureze... Unii îl înfățișau ca pe un șarpe, alții drept un dragon sau un lup... avea puteri nemaipomenite. Putea imita voce omenească... Dacă încercai să-l ucizi... se rupea în doi Ickabogi.*” [2, p. 17]

Caracterizarea Ickabogului este o dovadă a creativității locuitorilor din Cornucopia, deoarece câte păreri existau, atâtea înfățișări presupunea monstrul: dragon, strigoi, demon. Personajul, inițial, era o metodă de educație pentru copiii din Cornucopia și o modalitate de a justifica furturile, pentru că părinții aveau grijă să le spună copiilor să fie atenți pentru a nu fi furați de Ickabog, iar când dispărea vreo oaie, de asemenea, se dădea vina pe monstru. Însă, în timp, această legendă inofensivă, devine cea mai periculoasă armă în mâinile unor criminali ticăloși precum sunt lord Clapon și Stupitu.

Pe parcursul romanului am identificat aproximativ 38 de personaje, vă prezint mai jos numele acestora și descrierea succintă a rolului jucat:

1. Ickabog – monstrul din legenda mocirlovenilor, potrivit căreia trăia în mocirla de la miazănoapte;
2. Fred cel Neînfricat – regele Cornucopiei;
3. Lordul Stupitu – mare demnitar la Palatul Regal, bogătan al Cornucopiei;
4. Lordul Clapon – mare demnitar la Palatul Regal, bogătan al Cornucopiei;
5. Porfirio – regele Pluritaniei – țară vecină;
6. Domnișoara Eslanda – cea mai frumoasă domnișă de la curtea regelui Fred, iubirea secretă a lordului Stupitu, iubirea de scurtă durată a regelui Fred;
7. Bertha Bucur – cofetăreasa personală a regelui;
8. Maiorul Bucur – șeful Gărzii Regale;
9. Bert Bucur – copilul Berthei și maiorului Bucur;
10. Dora Huluban – croitoreasa șefă de la palat;
11. Dan Huluban – cel mai priceput tâmplar din Ecleria;
12. Margareta Huluban – fiica lui Dan și a Dorei Huluban, prietena lui Bert Bucur;
13. Heringos – Marele Sfetnic al regelui Fred, om bătrân și foarte înțelept;
14. Gordon Bunescu – prietenul bun al Maiorului Bucur, căpitan în Garda Regală, iubirea secretă a domnișei Eslanda, iar, în final, prim-ministrul Cornucopiei;
15. Soldații Ogden și Wagstaff – susținătorii căpitanului Bunescu, închiși în temniță împreună cu acesta;
16. Mama soldatului Wagstaff;
17. Fratele soldatului Ogden;
18. Hetty Hopkins – o servitoare de la palatul regal;
19. Domnul Hopkins – soțul lui Hetty Hopkins
20. Muma Groh – deținătoarea orfelinatului de copii ai deținuților, așa numiții „trădători” de țară;
21. Căpitanul Goangă – polițistul corupt, tată a trei fii;
22. Roderick Goangă – fiul maiorului Goangă, devine prietenul lui Bert Bucur în pofida faptului că îl necăjea pe acesta;
23. Doamna Goangă – soția maiorului Goangă;
24. Frații Goangă – fiii maiorului Goangă, doi frați ai lui Roderick Goangă;
25. Nobby Năsturel – falsul erou;
26. Doamna Năsturel – impostorul plătit de Stupitu pentru a juca acest rol;

27. Profesorul Tenșală – același impostor care pentru galbeni a jucat rolul unui profesor – expert în Ickabogi, la solicitarea lordului Stupitu;
28. Otto Vălmășeanu – majordomul lordului Stupitu, cel care a jucat rolul doamnei Năsturel și a profesorului Tenșală;
29. Malik Măscărețu – cel mai bun pictor portretist din Cornucopia;
30. Martha – fată orfană din orfelinatul Mumei Groh, prietena Margaretei Huluban;
31. John Ciomăgaru – mâna dreaptă a mumei Groh, băiat violent care bătea copiii din orfelinatul mumei Groh;
32. Tubby File – un măcelar;
33. Zăbăloiu – lacheu la curtea regală, sluga ipocrită care se linguește pe lângă mai marii de la conducere;
34. Soldatul Ghiontea – care devine maior în locul lui Goangă, sluga devotată a lordului Stupitu;
35. Iscoadele – personaje nedenumite, adevărați trădători ai patriei, slugarnicii lordului Stupitu;
36. Garda de apărare împotriva Ickabogului – soldați docili, fideli Lorzilor Stupitu și Clapon;
37. Millicent – camerista domniței Eslanda;
38. Gârbiță – rândașul lordului Stupitu.

Lecturând numele personajelor enumerate mai sus, sunt evidente similitudinile între opera lui I. L. Caragiale și în romanul *Ickabog* care constă în utilizarea tehnicii *comicalui de nume*, personajele fiind „botezate” corespunzător trăsăturilor principale de caracter sau îndeletnicirilor sale, de exemplu:

Lord Stupitu - originea numelui Stupitu este de la verbul *a stupi* și substantivul *stupit* care semnifică- scuipătură, secreție bucală scârboasă, precum este și personalitatea lordului;

Lord Clapon – lexemul *clapon* în DEX este definit ca „cocoș castrat care foarte repede se îngrașă”, numele face aluzie la obișnuința lordului de a înfuleca mereu, fiind masiv, orgolios și lipsit de înțelepciune;

Familia Bucur - numele provine de la verbul *a bucura*, deoarece existența acestei familii aducea multă bucurie tuturor;

Familia Goangă - cuvântul provine de la onomatopee, semnifică o insectă, iar în expresii are sensul de fleac, minciună, neseriozitate;

Profesorul Tenșală - provine de la verbul *a înșela*, a spune minciuni, cuvântul fiind constituit prin compunere, sudarea pronumelui „te” + verbul „(î)nșală”;

John Ciomăgaru - numele provine de la substantivul *ciomag*, este sugerată îndeletnicirea principală a personajului de a bate copiii de la orfelinatul mumei Groh;

Muma Groh - numele provine de la onomatopee, sunetul emis de porc, este sugerată atitudinea și caracterul rău, nesimțit al mumei care batjocorea, maltrata copiii de la orfelinat, semnificație preluată și din exprimarea populară în care comportamentul needucat se asociază cu comportamentul unui porc;

Lacheiul Zăbăloiu – numele provine de la substantivul *zăbală*, în popor astfel se numesc bubele care ies la colțul gurii, fiind sugerată îndeletnicirea personajului de a vinde și a răspândi toate minciunile ascultate pe ascuns;

Familia Huluban - provine de la substantivul *hulub* care semnifică pacea, iar personajele acestea au participat nemijlocit la stabilirea păcii în Cornucopia.

Regele Fred cel Neînfricat poartă un nume, la prima vedere, foarte nobil, corespunzător pentru un monarh, însă, de fapt, este ironizată personalitatea acestuia care atât la începutul domniei, cât și pe parcursul ei nu a demonstrat deloc abilități de lider, iar determinativul „cel Neînfricat” este doar

un moft al regelui, se redenumeste astfel „pentru că odată reușise să prindă și să omoare o viespe de unul singur, asta dacă nu-i socotim și pe cei cinci valeți și pe servitorul care avea în grijă încălțările regale.” [2, p. 11] Chiar de la începutul operei, este caracterizat direct de către autor, fiindu-i descris aspectul exterior: „Avea părul numai bucle aurii, o frumoasă mustață în furculiță și arăta minunat în pantalonii lui strâmți, tunica de catifea și cămașa cu volane, așa cum purtau cei bogați pe vremea aceea.” [2, p. 11]

De fapt, Regele Fred cel Neînfricat devine doar o marionetă în mâinile păpușarilor, lorzii Clapon și Stupitu, iar concluzia la care ajunsese inițial, despre faptul că „țara părea că se conduce de la sine” [2, p. 12] este doar o iluzie, fiindcă țara funcționa datorită consilierilor demni, în frunte cu Heringos, sfetnicul, care era un demnitar înțelept și onest.

Numele menționate sunt doar o parte din totalitatea personajelor identificate și fiecare este potrivit personajului, determinând caracterul sau preocupările principale.

Stilul principal de organizare al operei este basmul, fapt care simplifică nivelul de receptare al creației, fiind adaptat pentru vârste mici. În același timp, ideile principale explicate în operă sunt departe de a fi simpliste.

În acest context, menționez că romanul ar putea fi studiat în cadrul unui atelier interdisciplinar elaborat de profesorul de limba și literatura română în colaborare cu profesorul de istorie, deoarece la etapa de interpretare a textului artistic pentru înțelegerea ideilor principale este necesară explicația mai multor termeni istorici. De exemplu, forma de guvernământ în *Cornucopia*, în conformitate cu tipologia definită încă de Aristotel este cea monarhică constituțională, fapt confirmat de mai multe trăsături ale monarhiei atestate în contextul operei:

- Șeful statului deține titlul de rege, Fred cel Neînfricat;
- Regele Fred cel Neînfricat a moștenit tronul de la tatăl său Richard cel Drept – prin succesiune;
- Existența unui parlament este sugerată de prezența personajelor Stupitu și Clapon care poartă titlul de lorzi, titlu ce aparține membrilor camerei superioare a parlamentului, din istoria Regatului Unit și, de asemenea, este confirmată de replica personajului Heringos care îi spune lordului Stupitu, atunci când acesta îi relatează evenimentele întâmplare pe mlaștină „...această problemă,... va fi preluată de consilieri. Avem legi și protocoale în Cornucopia spre a rezolva asemenea cazuri de urgență.” [2, p. 102]

Interesante sunt momentele în care se explică cum funcționează un stat în care, după o perioadă îndelungată de *monarhie*, situația trece într-o formă gravă de *tiranie* și care sunt riscurile unei asemenea guvernări „Mulțimea ovaționează când zise căpitanul Bunescu că, în opinia lui, era timpul să încerce să trăiască fără un rege.” [p. 302] - *întemeierea unei revoluții*.

Pentru a manipula societatea, lorzii Stupitu și Clapon au utilizat următoarele metode:

- Frica – cea mai puternică armă pentru a manipula societatea, deoarece este unul dintre sentimentele de bază ale omului, foarte important în cadrul necesității de autoapărare;
- Înlocuirea valorilor adevărate prin false valori, sau a eroilor adevărați (Maiorul Bucur) cu eroi falși: Bravul Nobby Năsturel pentru care a fost înălțat un monument comemorabil pe cea mai mare piață din Ecleria deoarece a fost „jertfa” Ickabogului în drum spre capitală în calitate de mesager, iar regele laș care a fugit de monstru în mlaștină a fost pictat în ipostază de erou și copiile acestui portret au fost trimise și atârinate în toate orașele Cornucopiei;
- Încarcerarea persoanelor incomode puterii de la guvernare (Căpitanul Bunescu etc.);
- Lichidarea persoanelor incomode puterii de la guvernare (Sfetnicul Heringos etc.);
- Mituirea aliaților fricoși care nu se încumetă a opune rezistență (Căpitanul Goangă etc.).

În concluzie, romanul Ickabog de J. K. Rowling este opera care, asemenea unui basm, ne prezintă diferența dintre bine și rău, iar, în același timp, descrie structura complexă a societății, cu diversitatea personalităților care reprezintă tipologii realiste și în baza cărora elevii înțeleg mai ușor atât trecutul istoric, cât și realitatea actuală. De asemenea, opera fantastică este o punte către deprinderea elevilor pentru lecturi permanente, deoarece, dacă operele propuse pentru lectură nu prezintă interes elevilor, probabilitatea că aceștia o vor lectura este foarte mică. În manualele de Limba și literatura română, textele-suport sunt departe de a acoperi această categorie (SF) mult îndrăgită de elevi, cu excepția câtorva basme pe care ei le epuizează încă în clasele primare. De aceea, pentru a le trezi elevilor interesul pentru lectură, vă îndemn să nu neglijați această categorie de texte literare. În context psihologic, romanul Ickabog de J. K. Rowling este opera potrivită pentru a reflecta în baza întrebărilor: „*Ce spun despre noi înșine monștrii pe care îi invocăm? Ce trebuie să se întâmple pentru ca răul să pună stăpânire pe o persoană sau o țară și de ce este nevoie pentru a-l înfrânge? De ce hotărâsc oamenii să creadă în niște minciuni, chiar și în lipsa unor dovezi sau atunci când există prea puține dovezi?*” [2, p. 7] Aici mă opresc pentru a oferi posibilitatea fiecăruia să găsească propriile răspunsuri.

REFERINȚE BIBLIOGRAFICE:

1. Limba și literatura română: Curriculum național: Clasele 10-12: Curriculum disciplinar: Ghid de implementare / Ministerul Educației, Culturii și Cercetării al Republicii Moldova ; coordonatori: Angela Cutasevici, Valentin Crudu, Natalia Grîu; grupul de lucru: Ion Guțu (coordonator) [et al.]. – Chișinău : Lyceum, 2020 (F.E.-P. "Tipografia Centrală"). – 148 p. : fig., tab. ISBN 978-9975-3437-2-5.
2. Rowling, J. K. Ickabog/ J. K. Rowling; trad. Din engleză de Tatiana Dragomir, trad. Versurilor Florin Bican. – București: Editura Arthur, 2020 ISBN 979-606-788-964-2.
3. Olga COSOVAN dr., formator, Centrul Educațional PRO DIDACTICA, În dialog cu norma ortografică: DOOM3 CZU 811.135.1'374 | doi.org/10.5281/zenodo.7038982
https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/31-35_51.pdf .
4. <https://clubbib2.wordpress.com/2013/11/18/de-ce-trebuie-sa-citim-literatura-stiintifico-fantasticas/>
5. <https://rightwords.ro/citate/daca-nu-ti-place-sa-citesti-inseamna-ca-nu-ti-ai-gasit--163829>
6. <https://en.wikipedia.org/wiki/Ichabod>
7. <https://dexonline.ro/definitie/mocirl%C4%83/definitii>
8. <https://tinyurl.com/2w2nkjzm>
9. <https://tinyurl.com/2p8rrnty>